

Skatteministeriet

24. juni 2022
J.nr. 2022 - 4797

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 619 af 3. juni 2022 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Kim Valentin (V).

Jeppe Bruus

/ Søren Schou

Spørgsmål

Vil ministeren kommentere henvendelsen af 1. juni 2022 fra KPMG Acor Tax om, hvorfor LL § 5, stk. 9 findes, når der de facto findes regler om beskatning (KGL)/underskudsbegrænsning (SEL/PSL) ved gældseftergivelser, uanset hvordan gælden er opstået, jf. SAU alm. del – bilag 235?

Svar

I forlængelse af SAU alm. del - spm. 599-601 har Peter Rose Bjare, KPMG Acor Tax, spurgt, hvorfor ligningslovens § 5, stk. 9, findes, eftersom der findes regler om beskatning i kursgevinstloven og regler om underskudsbegrænsning i selskabsskatteoven og personskatteoven ved gældseftergivelse, uanset hvordan gælden er opstået.

Der spørges i den forbindelse, hvorfor der skal gælde en specialregel i ligningslovens § 5, stk. 9, om fradragsbeskæring ved eftergivelse af rentegæld. Det anføres, at ligningslovens § 5, stk. 9, forekommer som en afvigelse, da der ikke findes en tilsvarende bestemmelse for eftergivelse af varekreditorer/gæld, der har finansieret afholdelse af fradragsberettigede driftsomkostninger eller afskrivningsberettigede aktiver.

Kommentar

Reglerne i ligningslovens § 5, stk. 9, om rentebegrænsning ved eftergivelse af rentefordringer er kun delvist sammenfaldende med reglerne om kursgevinstbeskatning og underskudsbegrænsning ved gældseftergivelse.

Ligningslovens § 5, stk. 9, indebærer, at der ved delvis eftergivelse af gæld med påløbne renter sker en tilsvarende forholdsmæssig begrænsning af debtors rentefradrag.

Formålet med bestemmelsen er at regulere debtors rentefradragsret ved at fordele en gældseftergivelse forholdsmæssigt mellem hovedstol og renter, således at parterne ikke kan optimere debtors rentefradragsret ved aftale om, at eftergivelsen fortrinsvis skal vedrøre hovedstolen. Rentebegrænsningen sker, uanset hvordan parterne civilretligt har fordelt eftergivelsen mellem hovedstol og renter.

Hvis ligningslovens § 5, stk. 9, ikke eksisterede, ville det fx have betydning for beskatningen af fysiske personer, der ikke er skattepligtige af gevinst på gæld efter kursgevinstloven, i tilfælde hvor gælden ikke nedsættes i større omfang end ned til fordringens værdi for kreditor.

Spørgsmålet om optimering af rentefradraget ved aftale om fordelingen af en eftergivelse mellem hovedstol og renter gør sig ikke på samme måde gældende ved eftergivelse af gæld, der har finansieret afholdelse af fradragsberettigede omkostninger. Hvis en sådan gæld også omfatter påløbne renter, vil ligningslovens § 5, stk. 9, finde anvendelse ved en eftergivelse.